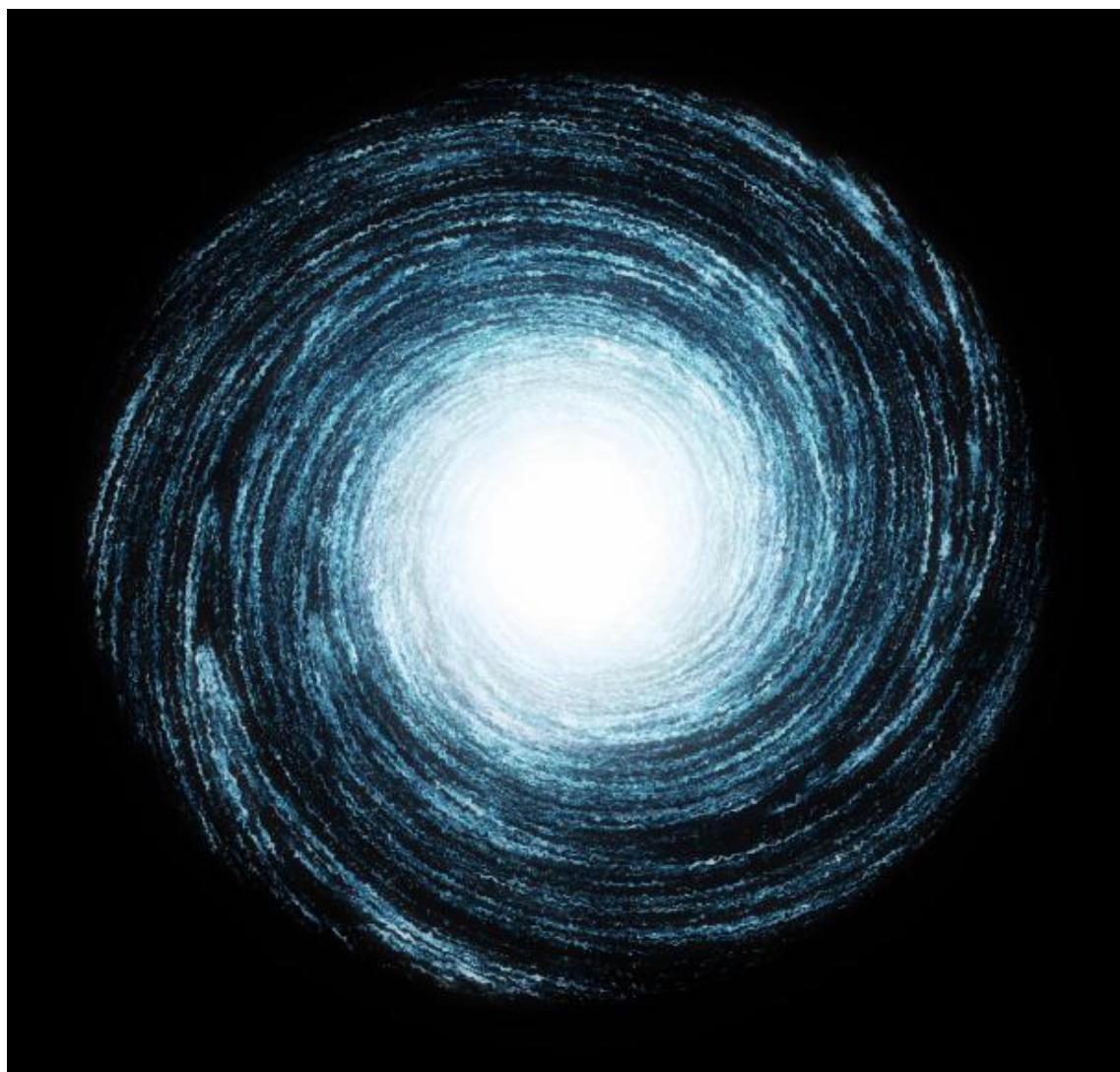

EL FORAT BLANC

Un musical de Sergi Belbel

Amb música original d'Òscar Roig

Sala Beckett 2026-2027

DOSSIER

Presentació

L'any 2000 es va estrenar el musical *El temps de Planck*, amb text original meu i música d'Òscar Roig. A l'obra assistiem als últims moments de la vida d'un home i a la repercussió d'aquesta mort anunciada en la seva dona, les seves quatre filles i un jove veí, astrofísic. "Un musical quàntic", el vam anomenar. El vam crear amb llibertat absoluta, sense gairebé referents, sense seguir modes ni imitar models anglosaxons (que són, com sap tothom, els habituals dins el gènere musical). Era una obra sobre la mort però també sobre la família. Amb un cert aire "txekhovià", músics en directe i cançons molt emotives. Aquella experiència, tan gratificant per a tots els que hi vam participar, va quedar a la nostra memòria i també en la d'alguns espectadors que aquests darrers anys (ja en fa vint-i-cinc!) ens han anat dient: "quan tornareu a fer un musical com aquell?". El text es va poder veure en altres produccions d'altres països (es va estrenar tres anys més tard al prestigiós Burgtheater de Viena, a la sala principal), amb una altra música i fins i tot sense, però, com acostuma a passar sovint, mai ha estat reprogramat a casa nostra. Tot i que les principals escoles de teatre musical (Institut de Teatre, Aules, etc.) han treballat l'obra amb la partitura original d'Òscar Roig tots aquests anys amb els seus alumnes i han aconseguit que algú la consideri com gairebé una referència del nostre teatre musical.

Quan la Beckett em va fer l'encàrrec d'un text nou per a la temporada 2026-27, vaig pensar que, per la meua vinculació a la Sala des dels seus orígens, havia de fer alguna cosa especial i, sobretot, molt personal. Se'm va acudir de seguida intentar de fer un nou "Temps de Planck". Aquell text el vaig escriure a les acaballes del segle XX. Em vaig proposar el repte d'escriure una obra semblant, també amb música d'Òscar Roig, però ja en ple segle XXI. I la pista em va arribar de la mateixa manera que aleshores: si per construir *El temps de Planck* van ser decisius el llibre de l'astrofísic britànic Martin Rees *Abans del principi* i les teories de Stephen Hawking sobre els forats negres, aquesta vegada va ser clau un altre llibre que em va caure a les mans l'abril de 2025 i que vaig devorar en unes hores: *Forats blancs*, de l'astrofísic italià Carlo Rovelli.

I dit i fet.

L'estiu de 2025 vaig escriure, de manera gairebé frenètica, un nou text d'un musical que vaig titular (fins i tot abans de la primera línia escrita): *El forat blanc*.

A *El forat blanc*, en comptes d'un pare, assistim als últims dies de la vida d'una mare, una artista reputada a qui han diagnosticat una malaltia terminal, tot i que no gaire agressiva. Ella també té quatre fills, dos nois i dues noies, de dos matrimonis diferents, cada un amb els seus problemes. I en comptes d'estar acompanyada per cap cònjuge, és el germà del seu segon marit qui s'està al seu costat i en té cura. La decisió de morir bastant abans del que li marca el curs de la malaltia i l'herència considerable que deixa crearà disputes i tensions entre tots quatre fills.

Si a *El temps de Planck* es tractava la mort com la metàfora d'un forat negre, ara el concepte físic és el seu revers: el forat blanc, que en comptes de xuclar la matèria i reduir-la a la negror, l'expulsa, l'expandeix i la converteix en llum. I això és el que la mare es proposa: reconvertir la seva mort en llum per als seus fills. Per combatre i abatre la foscor que viu arraulida en cada un d'ells.

Fitxa artística

Dramatúrgia i direcció: **Sergi Belbel**

Composició musical: **Òscar Roig**

Direcció musical: **Dani Espasa**

Repartiment: **Roc Bernadí, Berta Luna, Clara Mingueza, Pau Oliver, Mone Teruel i Jordi Vidal**

Escenografia: **Max Glaenzel**

Il·luminació: **Kiko Planas**

Vestuari: **Mercè Paloma**

So: **Jordi Bonet**

Una producció de la Sala Beckett amb el suport de l'ESMUC

Aquest espectacle es podrà veure a la Sala Beckett del 2 de desembre de 2026 al 17 de gener de 2027

Autoria i direcció: Sergi Belbel

Autor, director i traductor teatral. Llicenciat en Filologia Romànica i Francesa per la UAB. Membre fundador de l'Aula de Teatre de la UAB. Professor de Dramatúrgia de l'Institut del Teatre de Barcelona des de 1988. Director artístic del Teatre Nacional de Catalunya de 2006 a 2013.

Ha escrit unes vint obres teatrals, entre les quals destaquen: *Elsa Schneider*, *Tàlem*, *Carícies*, *Després de la pluja*, *Morir*, *La sang*, *El temps de Planck*, *Forasters*, *Mòbil*, *A la Toscana* i *Fora de joc*. Algunes d'aquestes obres s'han representat a diversos països d'Europa i Amèrica: Portugal, França, Alemanya, Gran Bretanya, Bèlgica, Holanda, Àustria, Dinamarca, Noruega, Suècia, Finlàndia, Islàndia, Eslovènia, Croàcia, Polònia, Itàlia, Grècia, Luxemburg, Canadà, Estats Units, Colòmbia, Argentina, Mèxic, Brasil, Uruguai, Xile...

Ha traduït, entre d'altres, obres de Molière, Goldoni, Koltès, Marivaux, De Filippo, Perec, Jon Fosse i Beckett. Ha dirigit obres d'autors clàssics i contemporanis: Shakespeare, Calderón, Molière, Goldoni, Koltès, Mamet, De Filippo, Marivaux, Némirovsky, Guimerà, Vilanova, Benet i Jornet, David Plana i Jordi Galceran, entre d'altres.

Ha obtingut, entre altres guardons, el Premi Nacional de Literatura Dramàtica de la Generalitat de Catalunya 1993-95, el Premi Nacional de Literatura Dramàtica del Ministeri de Cultura espanyol, el premi Molière 1999 a la millor obra còmica (*Després de la pluja*), el Premi Nacional de Teatre 2000 de la Generalitat de Catalunya, el Premi Max de las Arts Escèniques 2002 a la projecció internacional, el Premi Ciutat de Barcelona de les Arts Escèniques 2003 per la dramatúrgia i la direcció de *Dissabte, diumenge i dilluns* de De Filippo (TNC, 2002) i el Premi Sant Jordi 2021 per la seva novel·la *Morir-ne disset*.

A la Sala Beckett Sergi Belbel ha impartit nombrosos cursos i seminaris. A més, s'hi han pogut veure *Minimal.Show*, coescrita amb Miquel Górriz (1990), *La sang* (1999), *Una gossa en un descampat* de Clàudia Cedó (2018 i 2019), *Beckett's Ladies: Passos, Bressol, No jo, Anar i tornar* de Samuel Beckett (2019) i *L'altre* de Roc Esquius (2022).

Composició musical: Òscar Roig

Llicenciat en Medicina i graduat en Belles Arts, s'ha dedicat sempre professionalment a la composició musical. Ha treballat en diversos àmbits: el teatral, cinematogràfic, dansa i televisió. Entre més de cinquanta produccions, destaquen el musical *Poe per Dagoll Dagom* (Premi Max al millor espectacle musical 2003), el musical *El Temps de Planck* amb Sergi Belbel (Teatre Romea, 2000), el musical *Soc lletja* per la companyia Krampack (1997), *Peer Gynt* per Calixto Bieito (Noruega, 2006), *Barbaric Comedies* (Edimburg, 2000) i *La plaça del diamant* (TNC, 2007). Ha compost les bandes sonores dels espectacles *Homes*, *Criatures* i *Això no és vida* per a la companyia T de Teatre.

El 2013 rep el Premi Butaca a la millor composició musical per a espectacle teatral per l'obra *Barcelona*, estrenada al Teatre Nacional de Catalunya.

Com a productor musical, destaquen els treballs *Laie*, CD de Lúcia Pujol, i els CD de Miquel Gil Orgànic i Kata (Premis Enderrock al millor disc de l'any de Folk 2003 i 2005, respectivament).

Entre els seus treballs audiovisuals destaquen les sèries de TV3: *Temps de Silenci*, *Criminals* i *Bojos per Molière*, entre d'altres.

Direcció musical: Dani Espasa

Nascut a la Canonja, Dani Espasa és un músic eclèctic amb multitud d'interessos i activitat artística ben diversa: pianista, clavecinista, acordionista, director, compositor, arranjador, productor, professor... La seva carrera transcorre per camins sorprenents, i és igual de probable trobar-lo en espectacles teatrals (ha col·laborat amb Lluís Pasqual, Calixto Bieito, Josep Maria Flotats, Joan Ollé, Sergi Belbel i Jordi Prat i Coll) com al capdavant de l'orquestra barroca Vespres d'Arnadí, col·laborant amb Maria del Mar Bonet i Lúdia Pujol, o bé a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC) impartint classes d'improvisació o música de cambra.

Havent estudiat clavicèmbal i baix continu a l'ESMUC amb Béatrice Martin, va iniciar una intensa activitat en grups de música barroca, renaixentista i medieval, com ara Hespèrion XXI, Le Concert des Nations, L'Arpeggiata, Mala Punica, La Hispanoflamenca, The Rare Fruits Council, Les Sacqueboutiers de Toulouse, La Caravaggia o MUSIca ALcheMIca. Tanmateix, no va trigar a ampliar el seu radi d'acció i aviat va ser possible veure'l dirigir l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC), amb la qual també col·labora com a pianista i clavecinista, l'*ensemble* barroc de l'orquestra del Gran Teatre del Liceu, l'Orquestra Nacional d'Andorra (ONCA) i l'*ensemble* de música contemporània Bcn216. Com a instrumentista, ha estrenat i enregistrat peces per a piano de Joan Albert Amargós i Enric Granados, i ha realitzat més de 40 enregistraments pels segells Aparté, Alia Vox, Erato, Passacaille, Pan Classics, Naxos, Harmonia Mundi i BIS Records.

Espasa ha compartit escenari amb artistes que representen estils molt diversos: Joan Albert Amargós, Eliseo Parra, Sílvia Pérez Cruz, Sting, Paul Simon, John Cale, Ute Lemper, Rolando Villazón, Philippe Jaroussky, Mayte Martín, Judit Neddermann, Dulce Pontes, Nina, Alfonso Vilallonga, Kepa Junquera, Maria Farantouri, Santiago Auserón, Maika Makovski, Nigel Kennedy, Maya Plisetskaya, Blaumut... A més, el 2020 va rebre el premi Butaca a la millor composició musical de teatre per la música de *La Rambla de les Floristes* (Teatre Nacional de Catalunya).

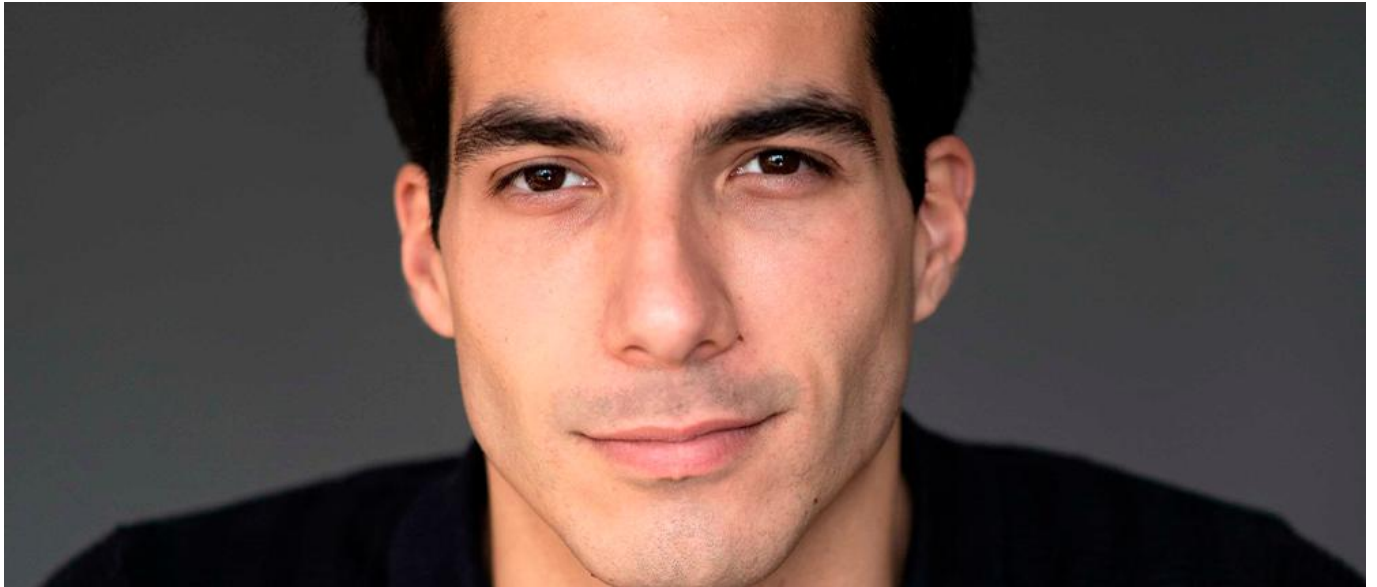
Actualment, compagina l'activitat artística i la docència com a professor a l'ESMUC i membre del Programa d'Interpretació Històrica a l'Escuela Superior de Música Reina Sofía de Madrid, on

ensenya clavicèmbal i baix continu. A més, és director artístic del cicle de concerts al Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes.

Així, doncs, Dani Espasa, aquell músic que anava per arquitecte, és un referent indiscutible de la música antiga a Catalunya i al món.

Intèrprets

Roc Bernadí

Berta Luna

Clara Mingueza

Pau Oliver

Mone Teruel

Jordi Vidal

Informació pràctica

El forat blanc

Un musical de Sergi Belbel
Amb música original d'Òscar Roig

Amb: Roc Bernadí, Berta Luna, Clara Mingueza, Pau Oliver, Mone Teruel i Jordi Vidal

Del 02/12/2026 al 17/01/2027

Sala de baix

Una producció de la Sala Beckett amb el suport de l'ESMUC

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
**Departament
de Cultura**

GOBIERNO
DE ESPAÑA
MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

Amb el patrocini de:

Eduard Autonell – Producció
eduardautonell@salebeckett.cat

Laura Farrés – Coordinació Artística
laurafarres@salabeckett.cat

Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia
C/ Pere IV, 228-232
Telf: 93 284 53 12
www.salabeckett.cat

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia